

Preek van 26 december 2015 **Steven Barberien**
VANDAAG IS ROOD DE KLEUR VAN DE LIEFDE

Marco Borsato zingt uit volle borst: “Vandaag is rood de kleur van de liefde” en dat sluit heel nauw aan bij deze tweede kerstdag, waarop we het feest van Sint Stephanus vieren, de eerste martelaar van de Kerk. Vandaar ook het rode kazuifel.

Vandaag is rood inderdaad de kleur van de liefde.

Het is niet zo eigenaardig dat de Kerk daags na het geboortefeest het sterven van Stephanus viert. Stephanus was iemand die de boodschap van Jezus echt in de praktijk bracht door de naastenliefde. Hij hielp waar hij kon, en was de mensen in naam van God nabij. De opdracht van het Jezuskind om Redder te zijn, om Gods volk nabij te zijn, nam ook Stephanus ter harte. De naastenliefde van Stephanus werd, net als Jezus' liefde, waargemaakt tot het uiterste... zelfs tot de dood.

Misschien vindt u het, ondanks die liefde, toch nog altijd raar dit vandaag te vieren. Kerstmis is toch een feest van vrede? Van gezelligheid? Van familiegeluk? Maar dan vraag ik u: kijk nog eens goed naar de stal. Is dat wel zo?

Want als je goed kijkt, zie je twee mensen die van huis en haard weg zijn. Een pasgeboren kind zonder thuis, in een tochtige stal, in een voerbak gelegd. Geen kraamvisite van familie maar van onbekende herders, die beschouwd worden als het uitschot van de samenleving. Stinkend naar hun beesten die ze meebrachten.

Denk je niet dat een jonge moeder andere verwachtingen had dan deze?

Het jonge gezin kan nog niet eens naar huis want de wrede koning Herodus laat daar alle kinderen doden. Dus nemen ze de wijk naar Egypte, naar een vreemd land met een andere taal, gewoontes, cultuur en godsdienst... Zoals tegenwoordig zoveel moeten doen.

Stel je eens voor wat dat betekent. En stel je dan eens voor dat er mensen zijn die zich christenen noemen. Net als Stephanus heten die jou welkom en zorgen ze ervoor dat je niets tekort komt. Ze geven jou een warm hart vol liefde... Zijn zulke mensen het niet waard om te vieren vandaag?

Mensen als Stephanus, die tot het uiterste gaan om anderen een menswaardig bestaan te geven. Om mensen weer herboren te laten worden in warme naastenliefde.

Vanuit die optiek vind ik het heel goed op deze tweede kerstdag het rood van de martelaar Stephanus te dragen, want inderdaad, vandaag is rood de kleur van de liefde.

Liefde die alles overwint,
liefde die alles draagt,
liefde die in ons geboren wordt,
wanneer we een ander van harte nabij zijn, net als Jezus, net als Stephanus.

Amen